

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

XIV. évfolyam, 37 szám

2025. június 02

Üzemi tanácsi ülés a záhonyi cargóban

Május harmincadikán ülést tartott az RCH Záhony TUK Üzemi Tanácsa, az ülés elnöki teendőit Zubály Bertalan látta el. A Tanács ülésén részt vett Balogh Sándor Záhony TUK-vezető, valamint Hajdu István Barnabásné és Márkusné Székely Valéria kirendeltségvezetők, továbbá Mester Béla műszaki szakértő.

Balogh Sándor tájékoztatójában a teljesítményekről elmondta, azok sajnos továbbra is a tavalyi szint alatt, 73,6 %-on vannak. A 2025. áprilisi létszám 164 fő volt, melyből már három fő távozott. A május 14-én megtartott munkavállalói fórumon meghirdetett programba mindeddig 39 fő jelentkezett. A programmal kapcsolatban további nyitott kérdés annak 2028-ra való kiterjesztése, valamint azon kollégák részvételének lehetősége, akik Záhonyban dolgoznak, de nem a TUK létszámához tartoznak. A további munkavégzéshez egy új technológia készült, de alkalmazását nehezíti, hogy a létszámhelyzet változásának megfelelően folyamatosan aktualizálni kell.

A következőkben jómagam, mint a Központi Üzemi Tanács tagja tartottam részletes tájékoztatót a záhonyi tanácsnokoknak a KÜT május 27.-i üléséről.

Végül Zubály Bertalan, az RCH KÜT elnöke számolt be a napokban tartott osztrák tájékoztatóról. Kiemelte, sajnos

Ausztáriában is rossz a gazdasági helyzet, az új kormány egy megszorítási csomagot jelentett be. Ez érinti az ÖBB-t, és azon keresztül természetesen az RCA-t is. A „Phoenix” (Főnix) projekt igen jelentős, évi három-ötszáz millió euró költségcsökkentést jelent az ÖBB-re vetítve. Az RCG csoportra ebből mintegy 40-50 millió euró esik, amelynek következménye, hogy sajnos az RCH-nál is újabb, jelentős csökkentéseket kell megvalósítani a jövőben.

Görgicze Lajos

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Minden szervezet életében szükség van időnként változásra, az idők követésére, akár megújulásra. Nincs ez másképp a Vasutasok Szakszervezeténél sem, és minden jel szerint ismét egy ilyen korszakhoz érkeztünk. Mondhatjuk, évek óta folyamatosan változik a vasút, változnak a vasutasok is, így szakszervezetünknek is változni kell. Hogy miképp, az nyilván vita tárgya lehet, és legyen is, az idő eldönti, milyen sikerrel. Az alábbi írás a Magyar Vasutas 2016. áprilisi számában jelent meg egy hasonló, egyben sok szempontból más helyzetben. Ám aktualitása a már megszűnt Választmány kivételével és a tagdíjfelosztás változása mellett is egyértelmű.

Az én VSZ-em?

Költői a címbeli kérdés, de ha mégis akarok válaszolni, akkor természetesen az enyém. És még vagy tizenkétezer vasutasé. Ám ahhoz, hogy a sajátunknak érezzük, az kell, hogy némiképp szimpatikus, kedvező, tetszetős legyen, de főleg jól működjön. És mi kell ehhez? No, ez már korántsem költői kérdés, sokkal inkább gondolkodóba ejtő, és bizony nehéz jól megválaszolni. Olyan válasz, ami a többségnek elfogadható, netán szimpatikus, csak akkor születhet, ha többen, akár sokan próbálunk közös érdekeink mentén, őszintén gondolkodni a jövőnkéről.

Egy szervezet jó működésének két feltétele biztosan van: a stabil anyagi háttér, és a célszerűen felépített, rugalmasan működő szervezet. Csúnyábban: struktúra. Érzékeny területek ezek, hiszen elsőként az ugrik be, hogy a pénz és a hatalom körül forog a világ. Nem alaptalan a gondolat, de a világra sem mindig igaz, egy szervezetnek pedig a végét jelentheti. Szakszervezetünk is járhatna így, amennyiben a pénz és a hatalom körüli sündörgésben nem maradna sem ideje, sem ereje nagyjainknak arra, amiért tisztségükbe emeltük őket. Szerencsére úgy tűnik, többségünk más, mint a világ, hiszen vannak komoly eredményeink. De jó volna még komolyabbakat elérni, még jobban működni. Amihez tehát pénzügyi stabilitás és jó szervezeti felépítés kell.

Kezdjük a pénzzel!

A Vasutasok Szakszervezete pénzügyi alapját a tagdíjak jelentik, amelyből ugyanannyi összeg marad az alapszervezeteknél, mint amennyit a központ kap. Tíz százalék a segélyezési alapé, többek között ebből fizetik a temetkezési segélyeket. Az alapszervezetek tehát saját bevételeikből költezhetnek, a központ szintén a saját tagdíjrészből él – gondolnánk. De a helyzet ennél bonyolultabb. Mert az alapszervezetek és a központi szervezet között található középszerveknek (területi és szakmai képviselők, rétegszervezetek) saját bevételek híján saját költségvetésük is csak formálisan lehet. Növekvő kiadásait – közösségi programok, horgászversenyek, sportnapok, oktatások – a központi negyven százalékból fedezik.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Bár pénzügyi a helyzetünk stabil, de már évek óta a határon mozog, tehát változtatni kell. Adódik a kérdés, spóroljunk a fő kiadások – tehát a központ és középszervek háza táján –, vagy növeljük a bevételeiket, vagyis a központnak járó tagdíjrészt. Nyilván kell takarékoskodni, de ha lehet, tegyük ezt ésszel, szakértő módon, mert ha túl sok ágat lemetszünk, elpusztul a fa. És kár volna még kimondani a verdiktet, attól komolyabb a feladat. De előfordulhat, hogy a tartós biztonság eléréséhez a tagdíjból is többet kéne átadnunk, és a középszervekből is elég volna kevesebb. A felvetéssel meg is érkeztünk a másik sarkalatos kérdéshez.

Mi legyen a struktúrával?

Minél bonyolultabb egy szervezet, annál többbe kerül, és annál nehezebb az egészet összefogni, irányítani. Mert minden résznek van saját közösségi programja, vezetője, ráadásul előfordulhat, hogy némely szervezeti egység, „önállósodik”. Ez nagy gondot jelenthet egy szakszervezet hatékony működésében, hiszen nincs annál rosszabb, amikor másképp mozdul a jobb kéz, mint a bal. Elkerülendő az ütközéseket, pontosan meg kell határozni a hatásköröket és jogosultságokat, leginkább azt, hogy melyik szint dönt a stratégiáról - tehát hosszabb távú célokról –, és melyik egységnek legyen a végrehajtás a feladata.

A közéletből ismert példa szerint a stratégiai döntéshozó és ellenőrző szerv a Kongresszus, illetve a köztes időben a Választmány lehetne. Különösen így lehetne, ha a régről ránk hagyományozott delegálást felváltaná egy igazi választás. Egy ilyen felállásban a végrehajtás csúcsszerve az Elnökség volna, döntés előkészítő és véleményezési joggal. A mindenkori elnök és az alelnökök pedig az elnökséggel szoros együttműködésben irányítanák a szervezetet, a két „képviselő” testület által meghatározott célok érdekében.

Komoly kérdések ezek, és természetesen szó nincs arról, hogy holnapra kell megtalálni a válaszokat. De ideje beszélni róla és felsorakoztatni a lehetséges változatokat, hogy a végén minél többen elmondhassák: ez az én VSZ-em.

Dolhai József

Egy kis kreativitás – ki megcsinálta, ki nem, kinek alap volt.

ZÁHONYI VASUTAS

VI. évfolyam, 22. szám

2016. november 7.

Bajuszra fel!

Mert a bajusz szép! Vagy ronda, kellemes, netán idegesítő, esetleg kíváncsivá tesz, vagy méla undorral nézel inkább a kert felé. Egy biztos, figyelemfelhívó hatása van ott, ahol nem általános, különösen, ha olyan férfin fedezhető fel, akinek eddig semmi nem volt az orra alatt. A lényeg, ha megnöveszted a bajszod, pár napig még az is megfordul utánad, aki szemből sem nagyon nézegetett azelőtt. Mert az újdonság emlékezetes marad még annak is, aki számára kellemesebb a simaság. Nem mindegy, persze, hogy mire emlékszik rólad, ám tehetsz arról is, hogy kellemesen gondoljon vissza rád. De novemberben a figyelem és az emlékezet hasznosságáról se feledkezzünk meg. Azért, hogy Movemberben figyeljünk egy alattomos, de kikerülhető problémára is.

MOVEMBER

Igen, Movemberben, nem ütöttem mellé, a november ilyenén írása egy férfi egészségmegőrző, megelőzést hirdető nemzetközi kampány egyik elemét, a Movember Mozgalmat jelzi. Eredete 2003-ig, és Dél-Ausztráliáig nyúlik vissza, ahol egy baráti társaság jó kedvében kitalálta, egy hónapig nem borotválkoznak, legalábbis az orruk alatt, hogy a végén eldönthessék, kinek van nagyobb és szebb. Mármint bajsa – a „mo” szó az ő angoljukban bajuszt jelent. Azt már nem tudni, hogy ők találtak rá az Ausztráliai Prosztatárak Alapítványra, vagy fordítva, de a hónap végére a sok új

– sokak szerint szép – bajusz összekapcsolódott azzal a bizonyos kikerülhető problémával, a prosztatatarakkal. Amit mi, férfiak szeretnénk ugyan elkerülni, de korántsem biztos, hogy eleget is teszünk az egészségünk érdekében.

Magyarországra 2009-ben jutott el a mozgalom, melyhez most a Vasutasok Szakszervezete is csatlakozik. Hiszen korántsem kisebb gondról van szó, mint a hölgyeknél a mellrák megelőzése, amire októberben hívta fel a figyelmet szakszervezetünk. Sajnos csodaszer egyik bajra sincs – ebben már egyenjogúak és egyenrangúak vagyunk, de abban is, hogy mindkét gond megelőzhető a szűrővizsgálatokkal. Az igazi természetesen az volna, ha nem kéne zarándok útra kelniük sem a nőknek, sem nekünk, és például a munka-alkalmassági vizsgálatok része volna mindkét szűrés, mint egykor a prosztatavizsgálat Záhonyban.

De magad uram, ha nincs segítséged, szóval keressük fel a legközelebbi urológiát, és aki belevág, borotválkozás helyett küldjön minden héten egy szelfit bajszának növekedéséről a bajusz@vsz.hu címre – sose tudni, kinek tetszel jobban, ahogyan bozontosodsz. No, és ne feledkezzünk el az idősebbekről sem, ahogy a honlapunkon is olvasható: Küldd el a fatert is!

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselet Záhony

HUMORSAROK

ANYA

Kisgyerek ül a gödör szélén egy szétszedett játékkal a kezében, és keservesen sír. Arra megy a rendőr:

- Miért sírsz, kislány?
- Az..az..az..anya beleesett a gödörbe!
- Te jó Isten! – Kiállt a rendőr és az anya után veti magát. Háromszor is feljön levegőt venni, de szomorúan és nyakig trutyisan közli a fiúcskával:
- Sajnos nem találtam meg az anyádat!
- Áááááá, akkor a csavart se tartom meg...

BALESET

Egy férfi már egy órája vajúdik, de semmi eredmény. Közben bemegy valaki a szomszédos vécébe, majd a megszokott zajok után ssssss, aztán csobbbb. Erre a férfi nyögve, kínlódva átszól:

- Jaaj, de irigylem magáát!
- Na ne! Az első a nadrágomba ment, a második a mobil volt...